

Justitsminister *Orla Møllers* svar (1/7 76):
I anledning af spørgsmålet har KTAS
bl.a. oplyst følgende:

„Ansøgninger om ansættelse af straffede personer er i tidens løb forekommet så forholdsvist sjældent, at selskabet ikke har haft behov for skrevne regler endsige noget reglement om, hvilke oplysninger om strafbare forhold der skal afkræves ansøgere i forbindelse med ansættelsen. Der er derimod tale om en praksis, og den går væsentlig længere tilbage i tiden end til finansministeriets cirkulære af 14. januar 1963, som vi formener er den senest udfærdigede vejledning for virksomheder af offentlig karakter. Vor praksis går ud på, at mandlige ansøgere til tjenestemandstillinger og lignende stillinger anmodes om at fremskaffe en straffeattest. Så at sige alle straffeattester, der fremkommer, er „blanke“. Når de undtagelsesvis ikke har været det, er der i hvert enkelt tilfælde skønnet over, om den oplyste straf bør have nogen betydning for ansættelsen.“

Af *Kjærulff-Schmidt* (FP) til ministeren for skatter og afgifter (15/6 76):

„Er ministeren enig i, at skattevæsenets jagt på sommerhusejere, der ikke opgiver lejeindtægter på selvangivelsen, allerede i år vil koste det danske samfund op imod 100 mill. kr. i tabte valutaindtægter, og hvad vil ministeren i bekræftende fald foretage sig i den anledning?“

(Spm. nr. 590).

Begrundelse.

Ugeskriftet Danmarks Kommunale Efterretninger skriver den 10. juni d.å. under overskriften „Skattejagt koster millioner“:

„Skattevæsenets jagt på sommerhusejere, der ikke opgiver lejeindtægten på selvangivelsen, vil allerede i år koste det danske samfund op imod 100 mill. kr. i tabte valuta-indtægter, fordi sommerhusejerne er tilbageholdende med at leje deres huse ud — og ifølge et rundspørge, Politiken har foretaget, vil skattejagten på sommerhusejerne kun give en brøkdel af de forventede 75 mill. kr. i skattebøder og efterbetaling.

I fjor udlejedes 45.800 sommerhuse — 90 pct. til udlændinge, der lagde 500-700 mill.

kr. i fremmed valuta her i landet. Udlejningsbureauerne konstaterer nu, at der i år er ti procent færre sommerhuse til disposition.

I udlejningskredse frygter man, at skattejagten får yderligere virkning. Flere og flere vil kun udleje deres huse til venner og bekendte — og under forudsætning af, at indtægten ikke opgives til skattevæsenet“.

Jeg beder om, at ministeren — ud over at oplyse, om han er enig i indholdet af den her refererede artikel — vil orientere om antallet og størrelsen af de konstaterede og forventede skattebøde- og efterbetalingssager og om de med gennemførelsen af sagerne forbundne omkostninger.

Hvis ministeren ikke er enig, beder jeg oplyst, hvilke årsager ministeren anser for at være afgørende for, at der er færre sommerhuse til disposition. Hvis ministeren derimod kan tilslutte sig de refererede synspunkter, håber jeg, at svaret vil oplyse, hvad der kan gøres for at gennemføre en form for valutaværn over for de åbenbart særdeles skadelige virkninger af skattemyndighedernes jagt på sommerhusejerne.

Det kan vel næppe være meningen, at skattevæsenet ligefrem skal modarbejde regeringens og folketingets bestræbelser for at styrke Danmarks valutariske situation.

Minister for skatter og afgifter *Svend Jakobsens* svar (25/6 76):

Det stillede spørgsmål kan besvares med et nej.

Selv om man accepterede den helt udokumenterede påstand i spørgsmålets begrundelse, ville svaret fortsat være nej, idet 10 pct. af 500-700 mill. kr. bliver 50-70 mill. kr.

Begrundelsen for spørgsmålet gør det nødvendigt at understrege, at skattemyndighederne ikke alene har ret, men har pligt til at gennemføre den for en effektiv ligning nødvendig kontrol.

Vedrørende overvejelser om ændringer i gældende praksis for fradrag til vedligeholdelse m.v. kan jeg henvise til min besvarelse af spørgsmål nr. 396, stillet af folketingsmedlem Inger Stilling Pedersen og besvaret 25. marts 1976.

Jeg takker for bekræftelsen på regeringens bestræbelser for at styrke Danmarks valutariske situation.